

- Artykuł 185 § 2 lit. b) Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 i wynikający z niego system zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków jest dostępny wszystkim przedsiębiorstwom, które znajdują się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej i prowadzą działalność gospodarczą, której dotyczy kwestionowany środek. Kwestionowany środek nie jest tym samym ograniczony do konkretnych przedsiębiorstw, które dałoby się określić na podstawie specyficznych cech, i dlatego nie jest selektywny w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE
- Tytułem zarzutu posiłkowego skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez ustalenie, że zwolnienie z opodatkowania nadmiernych zysków nie jest częścią regulacji referencyjnej. Zwolnienie z opodatkowania nadmiernych zysków na podstawie efektów synergii i korzyści skali przy zastosowaniu zasady ceny rynkowej jest istotną częścią przepisów określających całkowitą wysokość podlegającego opodatkowaniu dochodu, wobec czego nie może być postrzegane jako prowadzące do selektywności odstępstwo od regulacji referencyjnej.
- Tytułem dalszego zarzutu posiłkowego skarżąca podnosi, że Komisja nie może wykazać, iż belgijska komisja interpretacji podatkowych błędnie zastosowała zasadę ceny rynkowej przy zastosowaniu art. 185 § 2 lit. b) Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992. Argumentacja Komisji jest niespójna; uwzględnione są przy tym wprawdzie ważne aspekty, ale wzajemnie one sobie przeczą albo nie wykazują wymaganej spójności.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady pewności prawa poprzez nałożenie obowiązku odzyskania pomocy

- Zgodnie ze stałą praktyką decyzyjną Komisji, w której zasada ceny rynkowej nie była poddana dyskusji, nakazanie odzyskania rzekomej pomocy w niniejszej sprawie oznaczać będzie naruszenie zasady pewności prawa. W każdym razie w świetle dotychczasowej praktyki decyzyjnej i orzecznictwa nie można było przewidzieć, by art. 185 § 2 lit. b) Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 naruszał art. 107 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2016 r. – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO)

(Sprawa T-336/16)

(2016/C 296/45)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Caricato)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gianni Versace SpA (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający elementy słowne „VERSACE 19.69 ABBIGLIAMENTO SPORTIVO” – zgłoszenie nr 11 992 435

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1005/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji a w rezultacie zarejestrowanie znaku towarowego nr 11 992 435 w odniesieniu do wszystkich żądanych towarów, bez uszczerbku dla już przyznanych;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

Strona skarżąca utrzymuje, że decyzja z dnia 6 kwietnia 2016 r. jest obarczona wadą z uwagi na niewystarczające badanie środków dowodowych, wykazujących niewystarczające korzystanie z podnoszonych znaków przez stronę przeciwną, a ponadto brak zawarcia uważnej oceny ryzyka wprowadzenia w błąd pomiędzy znakami towarowymi i towarami, w świetle wszystkich istotnych czynników.

Skarga wniesiona w dniu 22 czerwca 2016 r. – Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo/EUIPO – Gianni Versace (VERSACCINO)

(Sprawa T-337/16)

(2016/C 296/46)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Versace 19.69 Abbigliamento Sportivo Srl (Busto Arsizio, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Caricato)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Gianni Versace SpA (Mediolan, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy Unii Europejskiej zawierający element słowny „VERSACCINO” – zgłoszenie nr 11 957 685

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 kwietnia 2016 r. w sprawie R 172/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;